

Kammarrätten

Rättsfall

Reklamkostnad eller bidrag till politiskt parti?

Ett A/B och vissa andra företag inom ett län hade förtecknats i två spalter på ett av uppslagen i en årsberättelse, som utgavs av en till ett politiskt parti ansluten förening. Förteckningen hade avslutats med en uppmaning till läsaren att gynna privat företagsamhet.

Bol tillgodoförde sig i sin deklaration 1958 för deltagande i nämnda förteckning avdrag för annonskostnader med 1.000 kr.

Hos PN gjorde TI gällande, att kostnaden i realiteten utgjort bidrag till det politiska partiets verksamhet och därför inte var avdragsgillt. Bol ansåg, att annonsen haft ett inte oväsentligt reklamvärde, då publikationen, vars upplaga utgjort c:a 1.500 ex, distribuerats till ett stort antal industrichefer, som tillika var bol:s kunder.

PN hänförde 500 kr till inte avdragsgillt bidrag till partiet och förklarade återstående 500 kr utgöra avdragsgill annonskostnad.

Hos KR yrkade TI, att avdrag helt skulle vägras för beloppet. Han anförde bl a. Årsberättelsen syntes tydligt ge vid handen, att den ifrågavarande "annonsen" inte kunde anses utgöra en normal reklamaktion så mycket mindre som där även fanns individuella annonser. Vad som undanröjde varje tvivel om att fråga var om bidrag, var den omständigheten, att något enhetligt "pris" för omnämnande i

"annonsen" inte tillämpats. Från ett annat i förteckningen upptaget bol hade inhämtats, att detta allenast inbetalt 100 kr för att komma i åtnjutande av exakt samma "reklamförmån" som klgdebol.

I sitt utslag förklarade KR att — oavsett att bol:s namn förekommit i årsberättelsen å en såsom annons betecknad sida — utgiften å 1.000 kr med hänsyn till vad i målet bilvit upplyst inte till någon del kunde anses såsom reklamkostnad eller eljest vid taxering avdragsgill utgift. (KR:s utslag den 24/11 1966.)

Gratis inkvartering av idrottsmän — reklamkostnad

Ett A/B i byggnadsbranschen, vilket även bedrev hotellrörelse, hade år 1964 taxerats enligt sin deklaration.

Sedan taxeringsrevision ägt rum, yrkade TI hos PN, att bol skulle eftertaxeras för s å för ett belopp av 2.500 kr, avseende del av bokförda kostnader för fri inkvartering (rum, mat, kaffe m m) av en del idrottsmän i samband med att dessa inbjudits till träningsläger och instruktionsverksamhet å hotellet.

Bol genmälde. Efter långvariga förhandlingar hade bol lyckats få idrottsmännen med tränare och instruktörer att förlägga sitt läger inför olympiaden i Tokyo till hotellet. Denna inbjudan var upplagd såsom en reklamkampanj. Värdet av reklamen hade sedermera visat sig, då ho-

tellet haft ett flertal liknande läger och instruktionskurser bl a civilförsvaret, varvid dock hotellet tagit betalt i vanlig ordning.

PN biföll TI:s yrkande, enär beloppet, 2.500 kr, beräknats motsvara bol:s självkostnadspris — som av bol i och för sig lämnats obestritt — och inte utgjorde vid taxeringen avdragsgill omkostnad.

Hos KR yrkade bol godkännande av avdraget.

I sitt utslag förklarade KR, att kostnaderna med hänsyn till i målet upplysta omständigheter utgjorde för bol avdragsgilla reklamkostnader. (KR:s utslag den 2/11 1966.)

Jfr RR 12/5 1965 ang. Ahlgrens Tekniska Fabrik AB (SN 1965 s. 402).

Casinopersonals uniform

L innehade under 1964 tillfällig anställning vid ett casinoföretag och uppbar därvid i lön 440 kr. I sin deklaration 1965 upptog L beloppet till beskattning och tillgodoförde sig avdrag med 450 kr för kostnad för inköp av smoking, vilken använts då han tjänstgjort som croupier vid en av företagets rouletter.

TN vägrade avdraget.

Hos PN anförde L. Casinoägaren hade begärt, att L under sin tjänstgöring skulle vara klädd i smoking. Denna hade emellertid endast kunnat användas vid de tillfällena, då han varit i tjänst hos företaget, eftersom ordet "croupier" fanns fastsytt på rockslaget.

PN avslog L:s yrkande med hänsyn till att kostnad för arbetsdräkt inte var i taxeringshänseende avdragsgill.

Hos KR fullföljde L sin talan.

KR: ej ändring, enär kostnaden för anskaffande av smoking i taxeringshänseende

de är att hänföra till personlig levnadskostnad och förty inte avdragsgill. (KR:s utslag den 2/11 1966.)

Avdrag för fördyrade levnadskostnader vid betald utbildning

I ersättning vid deltagande i pedagogisk kurs för utbildning av lärare uppbar N — som var gift — under 1963 från Överstyrelsen för yrkesutbildning 7.700 kr.

I sin deklaration 1964 upptog N vid beräkning av inkomst av tjänst beloppet 7.700 kr såsom skattepliktig intäkt och tillgodoförde sig avdrag för fördyrade levnadskostnader under utbildningstiden med 3.950 kr (810 kr för hemresor, 900 kr dubbelhyror, 2.240 kr ökade matkostnader).

TN medgav ej avdraget för fördyrade levnadskostnader.

Hos PN yrkade N, att — därest beloppet 7.700 kr ansågs skattepliktigt — han skulle erhålla avdraget för fördyrade levnadskostnader.

PN lämnade N:s talan utan bifall, enär utgifter i samband med utbildning var att hänföra till personliga, vid taxering inte avdragsgilla kostnader.

N fullföljde hos KR, som i sitt utslag yttrade. N:s ökade levnadskostnader under genomgång av kursen är visserligen att hänföra till kostnader för hans utbildning. Denna utbildning, som kan antagas meritera huvudsakligen för hans tjänstebana som yrkeslärare, får emellertid huvudsakligen anses ha karaktär av tjänst. Vid sådant förhållande må N anses berättigad åtnjuta avdrag för de ökade levnadskostnader, som föranletts av utbildningen, med yrkat belopp, vars skälighet lämnats obestridt. (KR:s utslag den 26/9 1966.)

Periodiskt understöd

En direktör L yrkade i sin deklARATION 1964 avdrag med 35.000 kr för periodiskt understöd till sin son.

TN medgav icke avdrag för någon del av det till sonen utgivna beloppet, enär — med hänsyn till att utbetalningen till honom höjts med 29.000 kr eller från 6.000 kr år 1961 till 35.000 kr år 1962 — periodiskt understöd inte ansågs föreligga.

Hos PN hemställde L att erhålla avdraget samt anförde, att understödet betingats av de svårigheter i ekonomiskt avseende, vilka sonen råkat ut för, och att L under år 1963 utgivit understöd med 6.000 kr till sonens hustru.

PN avslog yrkandet, enär understödet enligt vad som framgick av handlingarna i målet inte kunde anses vara av periodisk karaktär.

Hos KR fullföljde L sin talan.

I sitt utslag förklarade KR L med hänsyn till omständigheterna berättigad till avdrag såsom för periodiskt understöd till sonen med ett belopp av 6.000 kr. (KR:s utslag den 2/11 1966.)

En led var skiljaktig och förklarade, att han för sin del ej fann skäl göra ändring i PN:s beslut.

Periodiskt understöd

En pensionär B, vars dotter var gift i utlandet, hade under år 1964 till henne utgivit dels varor till ett värde av 250 kr, och dels vid 6 olika tillfällen kontantbelopp å tillhopa 4.750 kr. S å hade B såsom gåva överlämnat en fastighet till sin son, vilken i samband därmed iklätt sig betalningsskyldighet för bla ett in-tecknat skuldebrev å 10.000 kr. Sonen hade förbundet sig att erlagga betalning för skul-

debrevet till systemen, vilket åtagande även verkställts.

I sin deklARATION 1965 yrkade B avdrag för periodiskt understöd med vad dottern sålunda fått, eller tillsammans 15.000 kr.

TN vägrade avdrag för beloppet 15.000 kr.

Hos PN yrkade B taxering enligt deklARATIONEN samt yttrade. Anledningen till att understödet blivit så stort fick i huvudsak tillskrivas nödvändigheten för dotterns make att anskaffa bil utan vilken han varit oförmögen sköta sin tjänst.

Med hänsyn till i målet upplysta omständigheter medgav PN avdrag för periodiskt understöd — inkl beräknat värde av varuförsändelser — med skäliga 5.000 kr.

Hos KR fullföljde B sin talan, i vad den ej bifallits.

KR gjorde ej ändring, enär 10.000 kr av vad dottern erhållit inte kunde anses vara av den karaktär, att avdrag därför kunde medges såsom för periodiskt understöd. (KR:s utslag den 10/11 1966.)

Förhandsbesked i fondskatteärendet

AB X, som lagligen var förhindrat att efter 1/7 1934 förvärva bundna aktier i annat bol, ägde sedan före 1/7 1934 samtliga aktier i AB Y. Den 15/10 1965 träffade X avtal om inköp av samtliga aktier, fria och bundna, i AB Z. Säljaren av aktierna i Z fordrade, att avtalet skulle vara genomfört före utgången av oktober 1965. Som köpare av de bundna aktierna insattes Y. Den del av köpeskillingen, som skulle erläggas kontant (c:a 47 %) erlades av X, som även var ensamt betalningsskyldigt för skuldebrev å resterande delen av köpeskillingen. Enligt överens-

kommelse mellan X och Y hölls därefter extra bolagsstämma i Z 11/11 1965, varvid bl a beslutades sådan ändring i bolagsordningen, att hinder för X att förvärva Y:s aktier i Z inte längre förelåg. Z ämnade till K M:t inge ansökan om medgivande till en dyl bolagsordningsändring. Sedan en sådan ansökan bifallits samt bolagsordningsändringen kunnat registreras och verkställas genom fristämpling av de bundna aktierna i Z, avsåg X att övertaga Y:s aktier. Köpeskillingen skulle därvid överensstämma med den vid Y:s förvärv, vilken i avvaktan på att aktierna skulle övertagas av X debiterats Y i X:s böcker. Vid X:s och Y:s förvärv av aktierna i Z hade upprättats fondnota och erlagts stämpelavgift. Enligt X och Y var rättsförhållandet dem emellan att betrakta som ett uppdrag för Y att ställa sig till förfogande som ägare av de bundna aktierna till dess förutsättningar inträtt för X att förvärva dem. Uppdraget till Y hade

således varit rent formellt. X och Y anhöll om förhandsbesked, att fondstämpel inte skulle erläggas vid Y:s överlåtelse av sina aktier i Z till X.

Bankinspektionen yttrade: Då de ifrågavarande aktierna i Z enligt avtalet 15/10 1965 sålts till Y, är sistnämnda bol — oavsett att försäljningen utgör led i en transaktion, som slutligen syftar till att överföra aktierna till X — att betrakta som ägare till aktierna. Därför måste X, om bol senare enligt avtalet övertager aktierna och därvid kontant eller indirekt genom reglering av sitt mellanhavande med Y erlägger något vederlag, anses ha förvärvat aktierna genom köp. Avräkningsnota skall alltså upprättas även vid det senare förvärvet och förses med stämpel enligt 3 § a fondstämpel F.

Hos KR fullföljde X och Y sin talan.

KR: ej ä. (KR:s utslag den 5/5 1966).

Jfr Skattenytt 1966 sid. 93.